

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Ioannis & Pauli, Item Gallicani martyru[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

mari, in patriam venit: vbi aliquamdiu moratus
 verbis & exemplis non paucos ad sui imitationem
 illexit. Interea ergo sponſionis viri Dei æſtimator
 auidiſſimus, eius reditum mirè ſtiebat; cùm ecce
 hoſpitiolo illo quodam tempore voracibus flâmis
 in fauillas redactò, vbi opportunum aduentauit
 tempus, ex eodem loco prodijt germen odoris Do-
 mini, & grana in ignem iacta rediuiuos protulere
 flores: nec tamen fructus afferendo tantam ſui ad-
 mirationem excitârunt, quantum attulit gaudij redi-
 tus optatus beatiffimi Patris Adelberti: qui, vt
 promiferat, in Friſiam reuerſus, tato maiori omni-
 um ſtudio & benevolentia accipitur, quanto eius
 ſanctitas euidentiori miraculorũ atteſtatione quo-
 quouerſum ſeſe celebriùs diffudit.

Inſigne mi-
 raculum.

Vitæ rehidia-
 conus Trai-
 ectenſis.

Moritur.

Postremò vir beatus omni virtutũ exercitatione
 inſtructus ad eccleſiæ Traiectenſis Archidiaconatũ
 euectus eſt, quod mœnus cùm præclare aliquamdiu
 adminiſtraſſet tãdem poſt multorum Paganorum
 cõuerſionem multis miraculis clarus Chriſto ſan-
 ctiſſimã animam ſuã reddidit 7 Kal. Iulij, ſepultus
 Egmũdę in Kenemaria. Vbi ſub Theodorico primo
 Hollãdiæ Comite corpus eius de tumulo lena:um
 eſt: cui Theodoricus Iunior paternæ deuotionis
 ſeruētiffimus emulatoꝝ conſtruxit monaſteriu Ord-
 inis S. Benedicti, cui Egmõd nomẽ indiſcit totius
 Hollãdię in diocceſi Harlemẽſi facilè celeberrimũ.

MARTYRIVM SS. IOHANNIS ET PAULI. Item Gallicani viri clariffimi ex eo quod eſt à Te-
 rentiano conſcriptum. Quod & Ado Episcopus eo-
 dem ordme & modo in ſuo Martyrologio deſcriptũ
 habet. Quam hiftoriam etiam Baronius tanquam
 ſynceram approbat Tom. 3. Annalium.

Cum

Iunij 16.

Cum Gallicanus Romani exercitus dux Persarum gētem, quæ Syriam inuaserat, insigni victoria profligasset, eaq; de causa triumphalibus infulis sublimatus Augusto Constantino valde acceptus esset, Constantiam virginem sacratissimam filiam eius poposcit uxorem: idque eo tempore, quo Scythica gens quæ Thraciam occupauerat, infestis sanè armis imminebat. Et quia auctoritate ac potentia valebat plurimum Comites & Praefecti cum vniuerso populo Romano, ut honestissimo eius postulato fieret satis magna vi precum instabant. Constantinus verò Augustus, cum sciret filiam suam, ne morte quidem proposita, à virginitatis amore auellendam, maximo animi dolore cruciabatur: incertus quo nam modo ab ijs se difficultatibus extricaret. At filia eius cælesti lumine mirabiliter iam ante illustrata, cum patris sollicitudinem studio sanctitatis conaretur excludere, dixit ad eum: Cum certa sim, mi pater, Deum cui nocte dieque deseruio, virginitatis meæ curam habiturum, quæso te ut hanc animi sollicitudinem, quæ te exeruciat, missam facias: teque me illi coniugem daturum promittas, ea conditione, ut si Scytharum gentem foelici Marte prostrauerit, me victor simul & Consul accipiat: porro huius sponsonis gratia duas filias virgines, quas ex amissa coniuge suscepit vsque ad nuptiarum diem apud me esse sinat: atque ipse Iohannem Præpositum & Paulum Primicerium meum apud se committer habeat, ut & ipse me per familiares meos penitus cognoscat, & ego vicissim per eius filias clarissimam morum illius vitæque instituti cognitionem accipiam. Placuit Gallicano virginis prudentissimæ oblata conditio: & protinus Gallicanus

Gallicanus
filiam Constantij uxorem poscit.Constantia
virgo sanctissima.Constantia
virgo sanctissima.

ni filie Constancie tradite & eunuchi similiter summa cum humanitate accepti sunt. Porro duæ illæ sorores, quarum altera ex ijs Attrica, altera Arthemina dicebatur, cum essent liberalibus studijs apprime eruditæ, facili negotio ad Christi cognitionem ac fidem ab Augusta adductæ sunt.

Gallicani de scythis victoria.

Interea Gallicanus Scythis bello feliciter profigatis, glorioso triumpho elatus domum reuertitur, & ante quam urbem Romam ingreditur, recta ad sacra Petri Apostoli limina pergit. Qua re Constantinus Imperator, totaque nobilium aula, quæ ad excipiendum eum debito cum honore parata stabat, vehementer admirari sunt: ipseque Constantinus Gallicanum toto mentis & corporis habitu supplicationi intentum accedens ait: Gallicane quidnam hoc rei nouæ est, quam ego in te conspicio: quod ad bellum pergens Capitolium & templa ingressus dæmonibus immolasti, & iam victor è bello rediens Christum adoras & Apostolorum limina supplex veneraris? Cui Gallicanus: Desine, inquit, admirari, ô Imperator: Nam Christum verum cæli terræque Dominum ex summa eius potentia cognoui. Cum enim cum Scythica gente conflicturus extremas essem in angustias redactus, ac pœnæ mole belli obrutus, & sacrificijs interim insistens frustra à Deo Marte opem implorare: profusus ut iam omnem in fuga salutem posuissem, Paulus & Iohannes Constantine filia vestrae Augustæ famuli, verbis me horrati sunt, ut Deo cæli votum nuncuparem: me Christianum fore, si perditis in rebus victoriam ex hostibus reportarem. Fateor, simulatque votum hoc ore prolatum est, apparuit mihi iuuenis statura excelsa glorioso Crucis trophæo præcedens: qui me stricto gladio suis insistere

Gallicanus vover se Christianum fore & vincit Scythas.

vesti
euag
peru
inem
Ego p
ci: ar
omni
tribut
tum, h
in libe
vnicâ
leo, vt
deince
Imp
ens in a
uitq; qu
stium ad
ste intr
ter ea d
August
sirus qu
eolde
mibus d
in, paup
se adiu
accom
grinor
gnitatis
bat egre
tis studi
sâs amic
tulis dec
potum qu
tem, lang
vesti

914 MART. SS. IOHANNIS ET PAULI, &c.
sanctæ seruitutis officia mira alacritate ac gaudio
exhibentem.

Potens in
miraculis.

His alijsque ceterisq[ue] pietatis operibus clarus primus in Oltiensi vrbe ecclesiam extruxit, S. Laurentij monitis excitatus: qui clara luce apparens eum hortabatur vt ad multorum salutem ritè constituendam ecclesiam fabricaret: quæ vsque hodiè Laurentia nuncupatur. Interea ipse Gallicanus Christi gratia adedò multiplici illustratus est, vt etiam dæmones eius nomen perhorrescerent, eiusque conspectu ex obsessis corporibus continuo migrarent.

Gallicanus
abit in exilium.

Gladio per-
cutitur.

Cùm autem decedenti Constantio Iulianus successisset vt sacrilegæ suæ cupiditati satisfaceret, lege cauit, ne quid in hoc mundo Christiani possiderent. Porrò Gallicanus in pago Oltiensi villas quatuor, non tam sibi quam pauperibus possidebat: quas mirabili Dei protectione contra impias Iuliani fraudes egregiè tutabatur: adedò vt ministri, quoties in eas impetum facere conabantur à maligno dæmone arrepti miserè torquerentur; atque quodd grauius est lepræ etiam morbo subito deformati alijs timorem incuterent, ne simili ausu virum sanctum lacefferent. Iulianus verò ea Gallicani virtute impiè prouocatus, iussit eum aut idolis sacrificare, aut patriam cum exilio permutare. Nec recusauit vir sanctus graues exilij miseras tantæ impietati proponere, sed relictis omnibus Alexandriam petijt, ibidemque anno integro apud Christi Confessores magna cum sanctitatis opinione transacto, tandem in eremum secessit: vbi à Rauciano Comite templorum, ob fidei constantiam gladio percussus gloriosam martyrij palmam adeptus est. Cui statim basilicam construxerunt, quæ

quæ eius miraculis ac virtutibus clara, gratissimū omnibus calamitosis præbet accessum.

Hilarinus autem qui quōdam Gallicanum in vrbe Olliensi susceperat, cum frustra à fidei Christianæ persecutoribus sacrificare cogeretur, fustibus cæsus martyr effectus est: cuius corpus eadem in vrbe Christiani honorificè tumulârunt.

Hilarini
martyriū.

Porrò Iulianus sacrilega cupiditate acriter inflammatus, vt avaritiæ suæ sitim expleret, omnibus Christianis per fas perque nefas facultates omnes & patrimonia auferabat: idque (prò scelus) magno pietatis prætextu: dicens Christi Euangelium illi suæ legi inprimis patrocinari: quò docet neminem posse Christi esse discipulum, qui nō prius omnibus, quas possidet, rebus ex animo renunciet.

Iuliani im-
pietas.

Hac lege impiè stabilita, Paulum & Iohannē comprehendendi iussit, quòd indies ingentem pauperum numerum, collatis sibi ab Augusta diuitijs recreant, spretoque Regiæ ministerio contra nobilium morem vilissimis se officijs manciparent. Eos igitur seuerè monuit vt protinùs in aulam concederent, & solitum obsequium præstarent, ni facerent, vi mala eos coacturum minatus est. At Christi martyres præcisè constanterque responderunt, se nunquam pedem in regiâ illaturos, sed omnem vitam in Christi obsequio & pauperum cura expensuram. Iulianus hoc responsum in maximum sui contemptum cedere existimans minacibus verbis inquit: Ecce decē dierum induciæ vobis conceduntur, quibus elapsis, nisi ad saniores mentem redieritis, dijs nostris thura obtuleritis, tãquam hostes publicos poenis & supplicijs subiacebitis. Cui Sacti: nihil opus est eo tēporis spatio, ô Imperator, quin tuus iâ statim animi tui furorē in nos exprime,

Paulus & Iohannes
comprehenduntur à Iuliano.

M m m 2° quos

quos neque tempora neque supplicia à Christi amore ac perpetuo eius cultu auellere potuerunt.

Post hæc Juliano magna cum indignatione surge[n]te Iohannes & Paulus ad consueta pietatis opera magno studio se contulerunt. Conuocatis igitur vndique ad se Christianis assidua pietatis documenta dedere, & verbis diuino amore vehementer incensis cunctos obtestari sunt, ne se scelerati Imperatoris fraudibus in sempiternam animæ pestem impelli sinerent: deindè totis illis decem diebus diu noctuque elemosynis insistentes ingentes ihe- sauros ab Augusta sibi relictos expenderunt, modisq[ue] omnibus quàm accuratissimè ad certamen pro fidei constantia subeundum se compararunt. Undecimo verò Terentianus Campiductor ab impio apostata cum aurea Iouis statua ad eos missus est: qui fortiter tam immanem impietatem execrantes & Iouis statuam repellentes vinculis constrinxit: & clam sine omni strepitu (hoc namque à Juliano in mandatis acceperat) capite cesos tumulauit. Inde constanti rumore per Imperium divulgari iussit Iulianus sanctissimos Christi martyres in exilium relegatos miriùs, quàm pro meritis ab Imperatore habitos esse.

Iohannis & Pauli egregia pietas.

Terentianus martyres occidit clam.

Sed quanquam nullum cædis eorum extaret vestigium, eorumque certamen obliuione sempiterna sepulcrum videretur, Deus tamen, qui suorum gloriam obscuritati inuolui non patitur, non diu post eorum certamen atq[ue] virtutem præclaris miraculis illustrauit. Nam Iuliano in bello aduersus Perlas interfecto cum Iouinianus successor operatissimam Ecclesijs pacem restituisset, extinclamque apud multos religionem egregia pietate excelsisset, dæmones ex obsessis corporibus sanctorum

martyr
ampre
dibus e
care; ac
eorum
eident
ret. Inte
suis ipse
domum
rabili va
tolerabi
clamaba
fractus, v
supplicib
ni venia
nis desti
scientiæ p
no in per
proximu
rite deli
ibus & I
corporis &
ITA. S.
scopi T
Habetu
Vigil
par
liter
eruditio
uit, ve ar
po, ad c
stor ordi
de & con
marty

martyrum gloriam in lucem proferre, constantiam predicare, gloriosum mortis genus multis laudibus extollere, certaminis locum omnibus indicare; adeo ut plebs commota certatim in domum eorum conflueret, visisque miraculis, Christo cum euidenti viræ ac morum mutatione, nomina daret. Inter alios vero vnicus Terentiani filius, qui suis ipse manibus sanctis necem intulerat, cum in domum illam veniret a dæmone correptus miserabili valdè eiulatu crimen suum fatebatur, & intolerabili cruciату sanctorum virtute se exagitari clamabat. Terentianus tanta filij sui calamitate fractus, vix mentis compos, humi se prostrabat, & supplicibus verbis à Christi martyribus sceleris sui veniam postulabat: nec prius à luctu ac lachrymis destitit quàm diuina benignitate à graui contentia pondere se subleuatum sentiret. Tum vero in precepta Christi misericordia exultans ad proximum Paschæ diem lustralibus aquis à veteris vite delictis expiatus est, simulq; misero filio precibus & lachrymis apud Sanctorum tumulum & corporis & mentis sanitatem impetrauit.

Preclara miracula ad tumulum SS. martyrum.

Terentianus credit & baptizatur.

VITA S. VIGILII MARTYRIS ET EPISCOPI Tridentini, qui passus est anno Domini 506.

Habetur in fronte operum ipsius.
 Vigilus patria Romanus, illustribus ortus Iunij 26. parentibus, Athenis liberales artes & sacras literas didicit, breuique tantum sibi pietatis eruditionis thesaurum per Dei gratiam comparuit, vt annos natus viginti, ab Aquilegensi Episcopo, ad quem diuina delatus fuit prouidentia, pastor ordinaretur Tridentinorum, quibus miræ & constantia Euangelium Iesu Christi predicauit.

Patria & parentes eius

Fuit Episcopus Tridentinus.

M m m 3 cavit,